

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.10.2016
C(2016) 6657 final

Dlui Călin POPESCU-TĂRICEANU
Președintele Senatului
Calea 13 septembrie nr. 1-3, sector 5
RO – 050711 BUCUREȘTI

Stimate domnule Președinte,

Comisia ar dori să mulțumească Senatului pentru opinia sa referitoare la propunerea de regulament privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete {COM(2016) 285 final}.

Serviciile de livrare de colete la prețuri accesibile, eficiente și fiabile sunt esențiale pentru comerțul electronic, însă, în prezent, costurile ridicate de livrare îi împiedică adesea pe operatorii de comerț electronic cu amănuntul și pe consumatori să vândă și să cumpere mai mult online. O livrare transfrontalieră la prețuri mai accesibile ar ajuta consumatorii să obțină o ofertă mai bună și le-ar permite să aleagă dintr-o gamă mai largă de produse. De asemenea, ar sprijini eforturile operatorilor de comerț electronic cu amănuntul de a atrage noi consumatori și de a crea un număr mai mare de oportunități de afaceri pentru furnizorii de servicii de livrare de colete.

Propunerea reprezintă o măsură specifică pentru îmbunătățirea serviciilor de livrare de colete, care completează eforturile într-un sens mai larg ale Comisiei de punere în aplicare a strategiei privind piața unică digitală¹ și de facilitare a comerțului electronic transfrontalier. Pornind de la Directiva privind serviciile poștale², această propunere ar oferi autorităților de reglementare acces la datele de care au nevoie pentru a monitoriza piețele serviciilor de coletărie transfrontaliere și a verifica în ce măsură prețurile sunt accesibile. Comisia ar dori să sublinieze faptul că această propunere ar introduce măsuri privind transparența prețurilor, nu o reglementare a prețurilor.

Comisia salută sprijinul la nivel general din partea Senatului și ia act de îngrijorările exprimate cu privire la definițiile din propunere, la domeniul de aplicare a serviciului universal, la o posibilă eludare a criteriilor de exceptare și cu privire la informațiile confidențiale. Drept răspuns la aceste preocupări, Comisia ar dori să aducă în atenția Senatului anexa atașată.

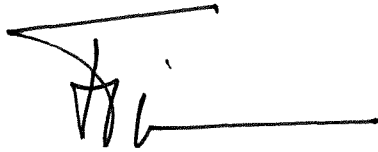
¹ COM(2015) 192 final.

² JO L 15, 21.1.1998, p. 14-25, modificată în 2002 și 2008.

Precizările de mai sus și din anexă se bazează pe propunerile inițiale prezentate de Comisie și aflate în prezent în procesul legislativ în care sunt implicate atât Parlamentul European, cât și Consiliul, în cadrul acestuia din urmă fiind reprezentat și Guvernul României.

Comisia speră că aceste clarificări răspund chestiunilor ridicate de Senat și așteaptă cu interes continuarea în viitor a dialogului nostru politic.

Cu deosebită considerație,

*Frans Timmermans
Prim-vicepreședinte*

*Elżbieta Bienkowska
Membru al Comisiei*

ANEXĂ

Comisia a analizat cu atenție fiecare dintre chestiunile ridicate de Senat în opinia sa și are plăcerea de a oferi următoarele clarificări.

În ceea ce privește definițiile din propunere:

Definițiile din propunere sunt coerente cu cele din Directiva privind serviciile poștale. La articolul 2 din directivă trimiterile de corespondență, cărți, cataloage, ziare, periodice și colete poștale sunt definite drept „trimiteri poștale”. Glosarul Comisiei cu statistici privind serviciile poștale³ clarifică faptul că termenul „servicii poștale” se referă la operațiunile poștale și la serviciile de curierat, de curierat expres și de coletărie.

Directiva privind serviciile poștale nu conține o definiție a coletului (sau a coletului poștal). O definiție a unui colet (sau a unui pachet) care se referă la conținut ar fi imposibil de aplicat în practică întrucât, în principiu, operatorilor poștali li se interzice deschiderea trimiterilor poștale pentru, de exemplu, a distinge între o trimitere care conține mărfuri sau un set de ziare sau de cataloage. Anexa la propunere stabilește prin urmare o definiție bazată pe dimensiuni și greutate, care este, de asemenea, o abordare identificată în acordurile internaționale în vigoare ale Uniunii Poștale Universale. „Scrisorile” care intră în domeniul de aplicare al anexei trebuie să aibă o lungime, lățime și adâncime combinate de maximum 900 mm și dimensiunea cea mai mare a acestora nu trebuie să depășească 600 mm, iar cea mai mică să fie de cel puțin 200 mm.

Glosarul Comisiei cu statistici privind serviciile poștale definește „un serviciu de trimitere poștală universală a unei scrisori” drept o trimitere adresată, în forma finală în care trebuie transportată de către un furnizor de servicii poștale autorizat. Printre acestea se pot număra: trimiterile de corespondență, de scrisori și cărți poștale obișnuite și de scrisori adresate în masă (dacă sunt incluse în serviciul universal); alte trimiteri poștale de scrisori (adresate), inclusiv de documente imprimate (în general cu o greutate mai mică decât coletele), cum ar fi materiale tipărite (jurnale, ziare, cataloage, publicații periodice) și alte trimiteri specifice (și anume cecograme și, după caz, în serviciile naționale, eșantioane de mărfuri, trimiteri „fonopost”). Pachetele mici care conțin mărfuri cu sau fără valoare comercială sunt incluse în această definiție a unei scrisori în țările în care pachetele mici sunt parte a circuitului de scrisori, în timp ce trimiterile și coletele neadresate sunt excluse.

Glosarul Comisiei cu statistici privind serviciile poștale definește „coletele obișnuite” drept trimiteri care conțin în mod normal mărfuri și care sunt trimise de un serviciu standard/obișnuit, adică non-expres și non-curier și sunt transportate de către furnizorul de servicii universale desemnat sau de alți operatori poștali. Coletele sunt distincte față de trimiterile de scrisori și, respectiv, de transportul de marfă, având în vedere limitele inferioare și superioare ale greutății și dimensiunilor.

³ <http://bookshop.europa.eu/en/glossary-postal-statistics-pbET0415666/>

În ceea ce privește serviciile universale:

Conform indicațiilor Senatului din opinia sa, lista serviciilor prevăzute în anexa propunerii nu poate exceda sfera serviciului universal din unele state membre. Directiva privind serviciile poștale este o directivă-cadru, ceea ce înseamnă că statele membre dispun de o largă marjă de apreciere cu privire la ce includ în sfera serviciului universal. În consecință, există diferențe între statele membre în această privință. De exemplu, în unele state membre toate coletele de serviciu universal sunt urmărite, în timp ce în altele nu este urmărit niciun colet de serviciu universal. Anexa la propunere nu face deci nicio trimitere la faptul că aceste colete constituie sau nu o parte a serviciului universal și sunt, în schimb, definite pe categorii de produse — standard, înregistrate și urmărite. Într-adevăr, pentru ca măsura privind transparența prețurilor să fie eficace, este esențial ca prețurile indicate să fie comparabile și, prin urmare, acestea nu ar trebui să fie limitate la serviciul universal din fiecare stat membru.

În ceea ce privește exceptarea de la cerințele de raportare:

În timp ce este important ca autoritățile de reglementare să dețină date referitoare la piețele serviciilor de coletărie transfrontaliere, sarcinile administrative pentru întreprinderile cele mai mici ar trebui să fie reduse la minimum. Întrucât furnizorii de livrări utilizează o serie de contracte de muncă, aceștia ar fi exceptați de la obligația de a furniza informații către autoritățile de reglementare în cazul în care au mai puțin de 50 de angajați și sunt stabiliți într-un singur stat membru. Prin urmare, întreprinderile mai mari ar intra în domeniul de aplicare a cerințelor, indiferent de forma contractuală pe care o utilizează pentru forța lor de muncă.

Comisia este conștientă de faptul că furnizorii de servicii de livrare de colete utilizează o serie de forme juridice de angajare a forței de muncă. Articolul 3 alineatul (3) litera (b) din propunere stabilește, prin urmare, că furnizorii de servicii de livrare de colete ar trebui să prezinte autorităților de reglementare „numărul de persoane care au lucrat pentru furnizor și care au fost implicate [...] în furnizarea de servicii de livrare de colete”, cu scopul de a se acoperi gama de contracte care ar putea fi utilizate. În plus, în considerentul 10 se precizează că pragul ar trebui să se bazeze pe numărul de persoane care lucrează pentru furnizorul de servicii și care sunt implicate în furnizarea de servicii de livrare de colete.

În ceea ce privește informațiile confidențiale:

Informațiile care ar urma să fie solicitate în temeiul propunerii se limitează la ceea ce se solicită de către autoritățile de reglementare pentru a monitoriza evoluția pieței serviciilor de livrare de colete și pentru a evalua accesibilitatea anumitor prețuri. Ar urma să fie publicate numai datele neconfidențiale privind piața și o versiune neconfidențială a evaluării accesibilității prețurilor, pentru a se proteja informațiile sensibile din punct de vedere comercial, cum ar fi ratele terminale.

În ceea ce privește perioada de timp pentru prelucrarea informațiilor:

Datele au fost stabilite pentru a se ajunge la un echilibru între rezervarea unui timp suficient pentru autoritățile de reglementare naționale și societățile de livrare de colete pentru a

compila informațiile și evitarea întârzierilor. Coerența acestora este analizată în prezent de către colegislatori pentru a se asigura că îndeplinesc integral acest obiectiv.

În ceea ce privește accesul transfrontalier nediscriminatoriu (articolul 6):

Asigurarea unui acces nediscriminatoriu prevăzută la articolul 6 este, în mare măsură, o codificare a principiilor analizate în decizia Comisiei privind renotificarea REIMS II ⁴ („decizia privind REIMS II”) și în comunicarea sa intitulată „O foaie de parcurs pentru realizarea pieței unice în domeniul livrării de colete: Consolidarea încrederii în serviciile de livrare și încurajarea vânzărilor online”⁵. În decizia privind REIMS II s-a subliniat faptul că dispozițiile actualului articol 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și ale articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind Spațiul Economic European nu se aplicau în cazul REIMS II de la 1 ianuarie 2002 până la 31 decembrie 2006, sub rezerva respectării anumitor condiții, și anume acces de nivel 3 între părțile la REIMS II și accesul nediscriminatoriu al terților la cheltuielile terminale și condițiile REIMS II. Condiția de acces nediscriminatoriu al terților la cheltuielile terminale ale REIMS II impunea ca fiecare parte la REIMS II să furnizeze oricărui operator poștal terț, care este în concurență cu părțile la REIMS II pentru furnizarea de servicii poștale transfrontaliere pentru trimiteri care pleacă în orice altă țară REIMS II, servicii de livrare a poștei transfrontaliere care sosește în țara sa la cheltuieli terminale și în condiții care să nu fie discriminatorii în raport cu cele pe care părțile la REIMS II le oferă părții (părților) la REIMS II în țara de unde se face trimiterea. Foaia de parcurs a stabilit că soluțiile pentru îmbunătățirea interoperabilității rețelei ar trebui să se bazeze pe standarde și infrastructuri deschise, precum și pe un acces nediscriminatoriu la acestea. În plus, o mai bună utilizare a rețelelor existente de furnizori de servicii universale ar putea contribui la reducerea costurilor medii și la susținerea rețelelor furnizorilor de servicii universale în zonele rurale.

⁴ Cazul COMP/C/38.170.

⁵ COM(2013) 886 final.